

II.

(Nezakonodavni akti)

MEĐUNARODNI SPORAZUMI

ODLUKA VIJEĆA (EU) 2019/1754

od 7. listopada 2019.

o pristupanju Europske unije Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. u vezi s člankom 218. stavkom 6. točkom (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir suglasnost Europskog parlamenta,

budući da:

- (1) Lisabonskim sporazumom za zaštitu oznaka izvornosti i njihovu međunarodnu registraciju od 31. listopada 1958. („Lisabonski sporazum”) stvorena je posebna unija („Posebna unija”) u okviru Unije za zaštitu industrijskog vlasništva uspostavljene Konvencijom za zaštitu industrijskog vlasništva, koja je potpisana u Parizu 20. ožujka 1883. („Pariška konvencija”). U skladu s odredbama Lisabonskog sporazuma ugovorne stranke obvezuju se na svojim državnim područjima zaštititi oznake izvornosti proizvoda drugih zemalja u okviru Posebne unije koje su priznate i zaštićene kao takve u zemlji podrijetla i koje su registrirane u Međunarodnom uredu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WIPO), osim ako te stranke u roku od godine dana od primitka obavijesti o takvoj registraciji izjave da ne mogu osigurati takvu zaštitu.
- (2) Sedam država članica stranke su Lisabonskog sporazuma: Bugarska (od 1975.), Češka (od 1993.), Francuska (od 1966.), Italija (od 1968.), Mađarska (od 1967.), Portugal (od 1966.) i Slovačka (od 1993.). Tri daljnje države članice potpisale su, ali nisu ratificirale Lisabonski sporazum: Grčka, Španjolska i Rumunjska. Unija nije stranka Lisabonskog sporazuma jer se njime predviđa da mu mogu pristupiti samo zemlje.
- (3) Ženevski akt Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla („Ženevski akt”), kojim je revidiran Lisabonski sporazum, donesen je 20. svibnja 2015. Ženevskim aktom posebno se širi područje primjene Posebne unije kako bi se zaštita oznaka izvornosti proizvoda proširila na sve oznake zemljopisnog podrijetla u smislu Sporazuma Svjetske trgovinske organizacije o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva. Ženevski akt usklađen je s tim sporazumom i relevantnim pravom Unije o zaštiti oznaka podrijetla i oznaka zemljopisnog podrijetla poljoprivrednih proizvoda te se njime omogućuje međuvladinim organizacijama da postanu ugovorne stranke tog akta.
- (4) Unija ima isključivu nadležnost za područja obuhvaćena Ženevskim aktom. To je potvrđeno u presudi Suda od 25. listopada 2017. u predmetu C-389/15 (¹), u kojoj je razjašnjeno da je nacrt revidiranog Lisabonskog sporazuma, koji je naknadno donesen kao Ženevski akt, u osnovi namijenjen olakšavanju i uređivanju trgovine između Unije i trećih država koje su stranke Lisabonskog sporazuma te da ima izravne i neposredne učinke na tu trgovinu. Stoga su pregovori o Ženevskom aktu u isključivoj nadležnosti Unije na temelju članka 3. stavka 1. točke (e) UFEU-a jer su se odvijali u području zajedničke trgovinske politike iz članka 207. stavka 1. UFEU-a, a posebno u pogledu trgovinskih aspekata intelektualnog vlasništva.

(¹) Presuda Suda od 25. listopada 2017., Komisija protiv Vijeća, C-389/15, ECLI:EU:C:2017:798.

- (5) Kada je riječ o određenim poljoprivrednim proizvodima, Unija je uspostavila ujednačene i sveobuhvatne sustave zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla vina (1970.), alkoholnih pića (1989.), aromatiziranih vina (1991.) i drugih poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (1992.). Na temelju isključive nadležnosti Unije u skladu s člankom 3. UFEU-a države članice ne bi trebale imati nacionalne sustave zaštite kojima bi se štitile poljoprivredne oznake podrijetla i oznake zemljopisnog podrijetla trećih zemalja članica Posebne unije. Međutim, s obzirom na to da Unija nije ugovorna stranka Ženevskog akta, ona ne može zatražiti da se poljoprivredne oznake podrijetla i oznake zemljopisnog podrijetla registrirane na razini Unije zaštite u okviru Posebne unije niti može zaštititi oznake podrijetla i oznake zemljopisnog podrijetla trećih zemalja članica s pomoću sustava zaštite koje je uspostavila Unija u skladu sa Ženevskim aktom.
- (6) Kako bi mogla na odgovarajući način izvršavati svoju isključivu nadležnost u područjima obuhvaćenima Ženevskim aktom i svoje funkcije u kontekstu svojih sveobuhvatnih sustava zaštite poljoprivrednih oznaka podrijetla i oznaka zemljopisnog podrijetla, Unija bi trebala pristupiti Ženevskom aktu i postati njegova ugovorna stranka.
- (7) Pristupanje Unije Ženevskom aktu u skladu je s člankom 17. stavkom 2. Povelje o temeljnim pravima Europske unije, kojim se propisuje zaštita intelektualnog vlasništva.
- (8) Unija bi trebala nastojati urediti pitanje svojeg prava glasa u Skupštini Posebne unije Ženevskog akta kako bi osigurala svoje djelotvorno sudjelovanje u postupcima odlučivanja, s obzirom na članak 22. stavak 4. točku (b) podtočku ii. Ženevskog akta. Stoga je primjereno da i države članice koje to žele budu ovlaštene da uz Uniju, prema potrebi, ratificiraju Ženevski akt ili mu pristupe, u interesu Unije.
- (9) Time će se ujedno osigurati nastavak prava koja proizlaze iz postojećeg članstva sedam država članica u Posebnoj uniji.
- (10) Ratifikacijom ili pristupanjem država članica trebalo bi ipak u potpunosti poštovati isključivu nadležnost Unije te bi Unija i dalje trebala biti odgovorna za osiguravanje toga da se prava i obveze Unije i država članica u skladu sa Ženevskim aktom izvršavaju odnosno ispunjavaju.
- (11) Uniju i one države članice koje su ratificirale Ženevski akt ili su mu pristupile u Posebnoj uniji predstavlja Komisija u skladu s člankom 17. stavkom 1. Ugovora o Europskoj uniji (UEU),

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Pristupanje Europske unije Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla („Ženevski akt”) odobrava se u ime Unije.

Tekst Ženevskog akta priložen je ovoj Odluci.

Članak 2.

Predsjednik Vijeća imenuje osobu ovlaštenu za polaganje, u ime Unije, isprave o pristupu predviđene u članku 28. stavku 2. točki ii. Ženevskog akta kako bi se izrazio pristanak Unije da bude obvezana Ženevskim aktom i kako bi se dale izjava i obavijest koji su priloženi ispravi o pristupu i predviđeni u članku 5. ove Odluke.

Članak 3.

Države članice koje to žele ovlašćuje se da uz Uniju ratificiraju Ženevski akt ili mu pristupe, kako je primjereno, u interesu Unije i uz potpuno poštovanje njezine isključive nadležnosti.

Članak 4.

1. Uniju i države članice koje ratificiraju Ženevski akt ili mu pristupe na temelju članka 3. ove Odluke u Posebnoj uniji predstavlja Komisija u skladu s člankom 17. stavkom 1. UFEU-a. Unija je odgovorna za osiguravanje toga da se prava i obveze Unije i država članica koje ratificiraju Ženevski akt ili mu pristupe izvršavaju odnosno ispunjavaju u skladu s člankom 3. ove Odluke.

Komisija u ime Unije i navedenih država članica šalje sve potrebne obavijesti u skladu sa Ženevskim aktom.

Posebice, Komisiju se imenuje nadležnim tijelom iz članka 3. Ženevskog akta, koje je odgovorno za upravljanje Ženevskim aktom na području Unije i za komunikaciju s Međunarodnim uredom WIPO-a u skladu sa Ženevskim aktom i Zajedničkim pravilnikom uz Lisabonski sporazum i Ženevski akt Lisabonskog sporazuma („Zajednički pravilnik”).

2. Unija glasuje u skupštini Posebne unije, a države članice koje su ratificirale Ženevski akt ili su mu pristupile ne izvršavaju svoje pravo glasa.

Članak 5.

U skladu s člankom 29. stavkom 4. Ženevskog akta u izjavi priloženoj ispravi o pristupu utvrđuje se produljenje, za godinu dana, roka iz članka 15. stavka 1. Ženevskog akta i razdoblja iz članka 17. Ženevskog akta, u skladu s postupcima utvrđenima u Zajedničkom pravilniku.

U skladu s pravilom 5. stavkom 3. točkom (a) Zajedničkog pravilnika, u obavijesti poslanoj glavnom direktoru WIPO-a i priloženoj ispravi o pristupu utvrđuje se zahtjev da se u svrhu zaštite registrirane oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla na području Unije u zahtjevu, uz obvezni sadržaj naveden u pravilu 5. stavku 2. Zajedničkog pravilnika, moraju navesti podaci koji se u slučaju oznake izvornosti odnose na kvalitetu ili značajke robe i njezinu povezanost sa zemljopisnim okruženjem zemljopisnog područja proizvodnje, a u slučaju oznake zemljopisnog podrijetla na kvalitetu, ugled ili druge značajke robe i njezinu povezanost sa zemljopisnim područjem podrijetla.

Članak 6.

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Luxembourg 7. listopada 2019.

Za Vijeće

Predsjednica

A.-M. HENRIKSSON
